

NYHETSBRIV **INDIEN**

Utgivet av *Indiespecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgatan 39, 114 32 Stockholm.

Tel 08-411 04 08. E-post: nyhetsbrev@empatum.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: www.empatum.se

Nr 3 2016

Utkommer 5 gånger per år

Tjugoandra årgången

INDIA UNLIMITED: SEMINARIER

Den årligen återkommande seminarieriet India Unlimited ägde rum den 2 - 3 maj i år. Seminarierna hade titlar som bl.a. Media & India: Round table, Smart Manufacture and Industrial Corridors, Lunch Seminar with Telangana State, Reimagining India, Gender & Diversity. Nyhetsbrevets redaktör närvarade vid två seminarier:

Media & India: Round table. Ett antal journalister (de flesta välkända för Nyhetsbrevets läsare) närvarade och diskuterade dels medias behandling a Indien och dels arbetssituationen för utländska journalister i Indien.

Då det gäller svenska medias behandling av Indien var alla överens om att en avsevärd förbättring skett under de senaste tio-femton åren. Borta är det absoluta ointresset och okunnigheten om Indien samt även den gamla "orrtjusar-fattigdomsbilden". Indien är fortfarande lika exotiskt men inte lika skrämmande längre. Men det är fortfarande svårt för journalister att intressera sina hemmareaktioner för att ta in ett reportage om Indien såvida det inte handlar om någon sensationell händelse. Till dessa räknas ibland även affärsdelegationers besök. En av deltagarna ifrågasatte hur intressanta affärsdelegationer egentligen är ur ett journalistiskt perspektiv, men fick svaret att det ofta är i samband med dessa som dörrar öppnas för journalister.

En deltagare påpekade att ju okunnigare journalisten är om Indien, desto dyrare och mer tidskrävande blir hennes arbete. Hon är då betydligt mer beroende av att få intervjua politiker och tjänstemän än den journalist som är mera kunnig. Denna kan skriva ett flertal artiklar baserade på kanske bara en intervju och sedan läsning av tidningar och möten med vanliga människor.

Skrivs det mindre och/eller mer negativt om Indien än om Kina? Här var deltagarna osäkra, men ansåg nog att journalister är mer försiktiga när det gäller Kina, detta delvis som ett resultat av kinesernas mycket strikta regler för journalister och deras användning av visum som belöning och bestraffning. Här kom samtalet in på svårigheterna att få journalistvisum till Indien, särskilt för frilansjournalister. Detta är allvarligt eftersom nästan alla svenska journalister som ägnar sig åt Indien är frilansare, i motsats till Kina där det finns fast stationerade journalister. Ett sätt att förbättra bevakningen av Indien i Sverige är utan tvekan att göra det lättare för frilansjournalister (och journalister i allmänhet) att få visum.

En annan fråga som kom upp är detta med hindunationalismen och den påstått ökade intoleransen i Indien. Finns det en ökande intolerans? Ingen ville svara direkt ja eller nej. Frågan om intolerans drivs mycket kraftigt av den "tjattrande klassen" i Indien och även av vissa Indienexperter i andra länder. Vad menas egentligen med intolerans? Att vissa filmer och böcker förbjuds (oftast endast i en delstat) är ingenting nytt, det har förekommit under regeringar av alla partifärger ända sedan 1960-talet. Det finns inga tecken på att detta har ökat sedan Mr Modis makttillträde. Att politiker, oftast av lägre dignitet, kommer med aggressiva uttåg om minoriteter är inte heller nytt, även om deltagarna ansåg att det nog har skett en ökning på sista tiden. Direkta fysiska attacker mot meningsmotståndare, både individer och institutioner är inte heller någon ny företeelse, men också här ansåg deltagarna att det skett en ökning. Känslan av att verbala och fysiska attacker har ökat kan också bero på effektivare rapportering. En annan komponent i hindunationalisternas påstådda aggressivitet är de s.k. tvångsomvändelserna till

forts nästa sida

NAMASTE STOCKHOLM

heter ett evenemang som är en del av India Unlimited, men av mera folklig karaktär. I år gick det av stapeln i Kungsträdgården i Stockholm den 21 maj och pågick i stort sett hela dagen. På morgonen var det yoga, därefter dans- och musikuppträden på lilla scenen. Det serverades en uppsjö av indiska maträtter av food trucks och i stånd. Både nord- och sydindiska läckerheter erbjöds. Det fanns också stånd med turistinformation, Det ägde också rum ett antal seminarier, bl.a. ett om det indiska rymdprogrammet.

På kvällen flyttades aktiviteterna över till stora scenen där ett antal uppträdanden framfördes, bl.a. två korta uppvisningar av National Institute of Fashion Technology.

Allt var mycket uppskattat och det var högt tryck enda till slutet kl 21.45. Kungsträdgården var helt full av folk hela dagen och kvällen - betydligt fler än förra året.

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder
etiketsregler
bilder av Indien

av Indienanalytikern David Ståhl
Häftad, v + 130 sidor med kartor
Stockholm 2006
ISBN 91-631-9522-4
Beställes enklast via AdLibris

Detta Nyhetsbrev aviseras till 2.437 mottagare. Därtill kommer de som själva hittar Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.

Forts från föreg sida

hinduismen (se Nyhetsbrev 2/2016). Dessa är i själva verket inga tvångsomvändelser utan massomvändelser (mellan 50 och 300 personer i de reportage som Nyhetsbrevets redaktör har sett). Klagomålen kommer från ledare av de religioner som omvändelserna sker ifrån, d.v.s. kristendomen och islam. Massomvändelser till hinduismen är utan tvekan någonting nytt. För inte så länge sedan ansåg de flesta hinduer att man inte kunde omvända sig till hinduismen, oavsett om ens förfäder eller man själv tidigare hade varit hindu eller ej.

Nästa seminarium hade titeln **Gender & Diversity** och bestod av en panel med indiska och svenska deltagare. Bland dem fanns *Anisha Singh*, grundare av MyDala.com, ett kupongföretag och internetshop. Kvinnliga entreprenörer i Indien har nästan aldrig några mentorer eller nätverk, men däremot ett supportsystem i familjen och släkten. Därför riskerar de aldrig att bli "hemlösa" om deras satsningar skulle gå snett. I USA är det precis tvärtom. Problemet i Indien är att så många kvinnor lämnar yrkeslivet då de gifter sig och/eller får barn. Men tendensen är positiv: unga kvinnor har högre grad av yrkeslivsdelaktighet och visar också en tendens att fortsätta arbeta som gifta.

Sumita Goshe från organisationen Rangсутra berättade om ett utvecklingsprojekt bland fattiga kvinnor i en by i Rajasthan. De fick lära sig att tillverka olika produkter i hemmet. Bankerna vägrade att låna pengar så Sumita fick låna av vänner och bekanta. Genom att arbeta och tjäna egna pengar fick kvinnorna självförtroende, yrkesskicklighet, kvalitetsmedvetenhet, ekonomisk delaktighet i samhället (economic citizens), egen inkomst, egen plats i samhället samt kunde spendera pengar på familjen.

Patrik Antoni från IKEA påpekade att IKEA är ett "value based company", och att man vill ha hälften kvinnor överallt redan från början. Man måste ordna med barnhem på arbetsplatsen, mammaledighet, transport hem på kvällarna etc. En annan viktig aspekt är att utbilda kvinnliga ledare och skaffa mentorer.

Anu Madgavkar från McKinsey Global Institute höll kanske det intressantaste anförandet. Hon konstaterade att kvinnan hotas av abort när hon är ofödd, av barnäktenskap när hon är liten samt av våld när hon är vuxen. Man har gjort påståendet att "om kvinnan arbetar lider barnen" i ett antal länder. I Tyskland instämde 30% och i Indien 70% i detta påstående. Hon visade också en tabell över jämlikhet i olika länder där 1 är total jämlikhet mellan män och kvinnor. Inget land hade värdet 1, Sverige fick 0,74 och Indien 0,47. Om kvinnorna ökade sin andel i arbetsstyrkan i Indien från dagens 30 % till 40% år 2025 så skulle Indiens bruttonationalprodukt öka med USD 700 miljarder!

INDIEN OCH KINA 1962

Kriget mellan Indien och Kina år 1962, som ägde rum i Ladakh och Arunachal Pradesh, är fortfarande högst levande i Indien. Då och då kommer det ut böcker eller skrivs artiklar i ämnet. Alla är numera överens om att Indiens premiärminister Nehru hade en idealistisk och beundrande attityd till Kina. Han vägrade tro på varningarna om kinesisk militär uppbyggnad i Tibet. Kineserna invaderade hela nuvarande Arunachal Pradesh och även delar av Assam, det såg ut som om staden Shillong skulle bli kinesisk och t.o.m. Kolkata ansågs vara i farozonen. Men så retirerade kineserna plötsligt och återtågade innanför den gamla gränsen. Om orsakerna till detta har det spekulerats åtskilligt. Alltifrån att kineserna egentligen inte ville ockupera indiskt territorium till att den tibetanska motståndsrörelsen, som var rätt aktiv på den tiden, skar av kinesiska arméns förbindelselinjer. Men i boken *JFK's Forgotten Crisis* av Bruce Riedel (HarperCollins India ISBN 978-93-5177-788-5) framkommer några nya fakta: Nehru riktade desperata vädjanden om hjälp till USA och England. Resultatet blev, förutom sändningar av vapen och annan materiel, även ett "hemligt" beslut, som man såg till att Mao fick kännedom om, att USA, England och Australien skulle skicka flyg och trupper till indiernas hjälp. Detta var ett budskap som Mao förstod, och han drog tillbaka sina trupper.

Mao såg Indien som en politisk och ideologisk rival, som absolut inte skulle få framstå som en alternativ ledare i Tredje Världen. Syftet med anfallet var att sätta Nehru och indierna på plats, detta var kanske t.o.m. viktigare än att erövra indiskt territorium.

Forts nästa sida

MOTSTRIDIGA TENDENSER I INDIEN

Axel och Margaret Ax:son Johnsons stiftelse ordnade den 19 maj ett seminarium med professor Sunil Khilnani, direktör för India Institute vid King's Colleger i London. Professor Khilnani gästade Sverige år 2002 i samband med att hans bok *The Idea of Indi* hade kommit ut (se Nyhetsbrev nr 2/2002). Han intervjuades även av Nyhetsbrevets redaktör i TV 8. Den boken handlar mycket om Indiens identitet och vad som håller ihop Indien. Nu var han i Sverige igen i samband med en ny bok: *Incarnations: India in 50 Lives*. Han vill skildra Indiens långa och ibland motsägelsefulla kulturhistoria genom att beskriva 50 indier, både kända och okända. Den förste är Buddha och den siste är Dhirubhai Ambani.

Indien är genom sin stora befolkning, och genom sin ökade internationella politiska tyngd - till stor del beroende på premiärminister Modi - mycket viktigt att bevaka. Vad som sker i Indien har stor betydelse för andra länder, inklusive Sverige. Detta är något som man ofta underskattar.

Enligt professor Khilnani råder just nu en tendens till *hindutva*, hindunationalism, en försiktig nedvärdering av Mahatma Gandhi och en likaledes försiktig uppvärdering av Naturam Godse som mördade Gandhi och av Netaji Subhas Bose som ville besegra engelsmännen med japansk hjälp. Även dalitledaren Dr. B.R. Ambedkar har gjort något av en come-back.

Men professor Khilnani är inte den som ropar att Indien håller på att bli "fascistiskt" eller liknande (se Nyhetsbrev 2/2016). I Indiens hela historia har det funnits motstridiga tendenser, så är det även nu. Den förste oppositionelle var, enligt professor Khilnani, Gautama Buddha, och idag är det studenterna vid vissa universitet, diverse intellektuella m.fl.

Han påpekade att södra Indien är mer utvecklat än norra. I södra Indien är kvinnorna starkare, läskunnigheten högre, fattigdomen mindre - och BJP svagare. Så alla tendenser finns inte nödvändigtvis i hela Indien samtidigt.

REDAKTÖRENS MEMOARER

23 A4-sidor. Ladda ner i pdf-format
<http://empatum.se/David-Stahls-memoarer/>

Forts från föreg sida

I filmen *Kinas kalla krig*, som nyligen visades på TV-kanalen Viasat History, skildras även hur Sovjets ledare, Nikita Chrusjtjov, kritiserade kinesernas agerande. Inget land av betydelse stödde Kina mot Indien. Tvärtom ansågs Kinas angrepp på ett ledande land i den Alliansfria Rörelsen som negativt.

I *Kinas kalla krig* framställs kriget 1962 som en direkt följd av upproret mot kineserna i Tibet som kulminerade i Dalai Lamas flykt till Indien 1959. Det faktum att Indien gav Dalai Lama asyl gjorde Mao rasande. I programmet intervjuas tre kinesiska soldater som deltog i kriget. De berättar om umbärandena, om hur de tvingades dela sina matransoner med de indiska krigsfångarna ("Vi hade hellre skjutit dem!") och om bestörtningen och besvikelsen då de beordrades att dra sig tillbaka innanför den gamla gränsen.

Man kan jämföra Kinas attack 1962 med Pakistans attack i Kargil 1999: Skillnaden är att rent militärt var Kinas attack framgångsrik medan Pakistans attack misslyckades. Likheten är att rent politiskt var båda attackerna negativa för Kina resp. Pakistan. Inga länder stödde dem, och de uppmanades av samtliga stormakter att dra sig tillbaka.

Mångkultur, tolerans och sexualitet

LÄRDOMAR FRÅN INDIEN

Detta var titeln på ett seminarium den 30 maj som anordnades av tankeledaren Timbro. Huvudtalare var *Jerry Johnson*, som arbetar med personalfrågor, interkulturell kommunikation och affärsrelationer på Reliance Industries. Han är också öppet homosexuell. Bl.a. påpekade han att Indien består av ett otal minoriteter. Eftersom hinduerna är så olika sinsemellan så är de också ett antal minoriteter. Finns det en allindisk kultur? Både ja och nej! Detta var ett tema som återkom i hans samtal med Svensk-Indiskas Föreningens ordförande Henrik Sundbom. Vad man än säger om Indien så finns det alltid en motsatt ståndpunkt.

Trots att engelsmännen instiftade en lag (nr 377) som förbjuder homosexualitet så har det indiska samhället alltid varit tolerant. Det har alltid funnits *hijras* (eunucker eller transsexuella, oftast män men även kvinnor). Homosexualitet fördöms ingenstans i de hinduiska eller buddhistiska skrifterna. Hijras är erkända som ett tredje kön av Indiens Supreme Court. Många av de indiska gudarna byter kön eller är både män och kvinnor. Gudarna ser ofta ganska feminina ut, fast enligt Jerry Johnson håller detta sakta på att ändras nu.

Men Jerry Johnson och hans pojkvän blev avhysta ur det huvudsakligen kristna bostadsområde de bodde i, men bor nu sedan fyra år tillbaka i ett huvudsakligen muslimskt område.

Jerry Johnson ser med oro på försöken att "abrahamisera" hinduismen, dvs systematisera den till en enhetlig lära, men tror inte att det någonsin kommer att lyckas.

VI ÄR BÄST PÅ INDIEN!

Delhi, Amritsar, Ahmedabad, Nagpur, Mumbai, Goa, Kolkata, Hyderabad, Bangalore, Thiruvananthapuram, Kochi, Chennai och Kozhikode samt Kathmandu och Colombo.

Endast ett byte från Sverige!

Du kan flyga ut till en ort och tillbaka från en annan.

Från Skandinavien flyger Qatar Airways dagligen med den senaste, modernaste och mest miljövänliga flygplansmodellen, Dreamliner B787.

Vi är bäst - men inte dyra!

www.qatarairways.com Tel 08-402 00 80

Det är frågan...

FATTIGDOM ELLER ICKE FATTIGDOM

I förra Nyhetsbrevet skrev vi i artikeln "Hur många är fattiga":

År 2012 konstaterade indiska regeringen att 16,9 % av befolkningen var fattiga, Världsbanken beräknade år 2011 att 17,6% (c:a 276 miljoner) var fattiga eftersom de levde på mindre än USD 1,25 per dag. Enligt FN:s Millennium Development Goal levde 16,9 % på mindre än USD 1,25 under räkenskapsåret 2011-2012.

I Economist (April 30, 2016) finns en artikel om Indien där det konstateras att 280 miljoner är fattiga enligt Världsbankens beräkningar (se ovan). 80% av dessa bor på landsbygden. Orsaken till fattigdomen är bl.a. jordbrukets ineffektivitet och att Indien till skillnad från många andra länder inte tillåter genmodifierade grödor med undantag av bomull. Bomull är också den enda gröda där avkastningen har ökat markant de senaste åren. Den långsamma urbaniseringen gör att befolkningen på landsbygden ökar, vilket medför att jordlotterna blir mindre. Det genomsnittliga jordbruket i Indien har minskat i yta från 1,84 ha år 1980 till 1,16 ha år 2010.

Man måste se upp med siffror och statistik. För några år sedan cirkulerade uppgiften att ungefär hälften av Indiens barn var undernärda eller "stunted" d.v.s. undernärda eller felnärda. Detta stämmer inte med vad man ser i Indien och uppgiften började ifrågasättas. Då kröp det fram att man kanske hade inkluderat även överviktiga personer i statistiken! Men inte heller då verkade den stämma. Se Nyhetsbrev 2/2012 ("Myter om fattigdom") och 5/2012 ("Någonting är fel!").

Nu är det samma sak med fattigdom. Det bollas med siffror hit och dit, men Nyhetsbrevet försöker hålla sig till Världsbankens statistik. Dess kriterium på 1,24 USD om dagen har legat fast ganska länge.

Vi har fått en förnyad påstöt om att 77% av Indiens befolkning - d.v.s. 836 miljoner - lever på max INR 20 (USD 0,30) om dagen. Om Indien har 1,2 miljarder invånare så blir det bara 364 miljoner kvar över nivån. Om man sedan tar bort alla som lever på USD 0,31 till 1,24 så kan det inte bli många kvar för medelklassen och överklassen. Nyhetsbrevet håller sig än så länge till Världsbankens statistik.